

4 ΓΡΟΧΟΙ

ΤΕΥΧΟΣ 21 ΙΟΥΝΙΟΣ 1972 ΔΡΧ. 10

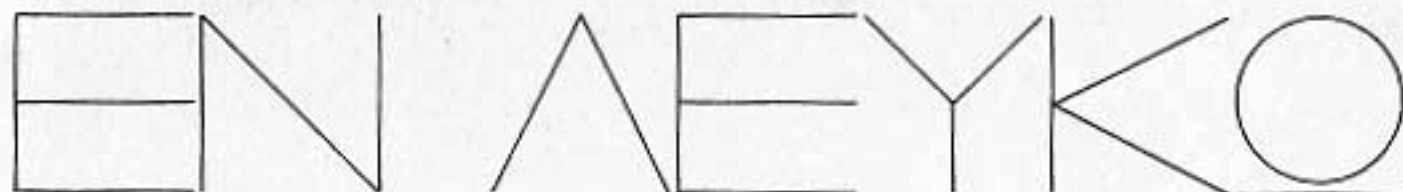

**ΚΟΚΕΝΗΑΙΤΗ: ΝΕΕΣ MERCEDES 280
ΡΟΥΝΤΟΛΦ ΚΑΡΑΤΣΙΟΛΑ**

**4Τ ΤΕΣΤ:
ΦΙΑΤ 128 ΚΟΥΠΕ
ΜΠΟΡΩ
ΝΑ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΩ;
ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ
ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ**

**ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ ΤΕΣΤ: SUZUKI 750!
ΜΙΑ ΜΠΟΥΛΤΑΚΟ ΜΙΑ ΜΕΡΑ.../ΜΟΤΟ-Χ**

ΙΣΠΑΝΙΚΟ G.P./ΜΟΝΑΚΟ/ΜΑΡΟΚΟ

Έκατόν είκοσι άνθρωποι, όλοι άντρες, κόβονται στις ξεχαρβαλωμένες καρτέλες του καφενείου της συνοικίας. Πάνω σε μια θέση, τρία μέτρα ψηλά, στέκει η θεά.

Γυαλιστερά, υπεραυτόματα, ηλεκτρονικά, με επτά κοιμησιά που μοιάζουν με άστέρια του γαλαξία, με πλαστικό επνικελωμένο, με φορητά σε αποθήκη ξύλου, με τον ήχο στα διασωσών.

Η ατμόσφαιρα βαριά απ' τα τσιγάρα. Τα επιφωνήματα εδωτοκα. Οι χαρακτηρισμοί θανατηφόροι.

— Βάσω! μέ! Κοίτα τον... Σκίστον, τρία του τό δίχτυα. Όμοε γαμπρέ.

Και μετά επιφώνημα...

— Άσασα! Πού σημαίνει ότι δέν μπήκε γκόλ. Ή άλλο...

— Όσασα. Πού σημαίνει ότι μπήκε γκόλ.

Έκατόν είκοσι άτομα παρακαλουθούν τό «κρυσα πόδια». Δικαίωμα τους νά κάνουν τό ίδιο σε άλλα 200.000 καφενεία σ' άλλεςληρα τό κάρω.

Σ' έμένα δέν άρέσει. Άλλά αυτό δέν σημαίνει τίποτα. Στην πολυκατοικία, ένας ψηλός, ξεροκινός, γέρος, μετρά τις λίρες του και κάνει μάνισι στον «άποκάτου» γιατί δέν τον αφήνει νά κοιμηθή τό καναρίνι του, που κελαιπάει τό μεσημέρι. Στη Συγγρού, ένας κεφάλας οδηγός, με ιδρωμένο σβάρκο, ξεκαλιάζει ένα σκόλο και γεμίζει την ασφαλιω σάρκας. Ένας δάιλα του γελά ήλθτα με τό «κατόρθωμα». Στο λεωφορείο της γραμμής κάποιος κοντεύει νά αποθυμώσει και άνοίγει τό τζάμι. Τ' άνοίγει και λυντάρεται επί τόπου. Κ' ός είναι τέλη Μαΐου. Από τό φησαγωγό άκούγεται τό τραγούδι της κυρίας του 2ου και οι φωνές του κυρίου του 4ου.

Στό ραδιόφωνο, ένας «λαϊκός» τραγουδιστής άναμασά για χελοστά φορά τις ίδιες νύτες. Μιά κοντρά «αϊκιακή βοαβός» περπατά με σινδοεία, ή όποία επίσης μαρίζει. Η Σούκι κοιταχάινει την Βουκουρεστίου πάνω στα ψηλά, άκαλαίσθητα φελλένια ποπούτσια της. Ένας οδηγός κάνει δυό μέτρα έμπρός και με «κλείνει» τη στιγμή που προσπαθώ νά βγω στον κύριο δρόμο. Μετά, κοπύ καθ' εύθειαν έμπρός, θέλοντας νά δείξη ότι φούδειζε αυτός.

Στη Σταδίου, ένας σταλμένος απ' τό Θεό, θγάζει λόγο για τό μέλλον που με περιμένει.

Άγοράζω μία έφημερίδα. Διαβάζω περπατώντας. Επίτά νεκροί από Μπέλφουσι, Νάρκες στα Χάιφουκ.

Ό πρόεδρος Νίξον στα Μόσχα. Ό Σοβιετικός ύπουργός Έμπορίου στα Γουάσιγκτων. 45.000

Άμερικανοί νεκροί στην Ίνδοκίνα. 100.000 Νοτιοαμερικάνοι. 250.000 Βορειοαμερικάνοι.

Περποιά άνάμεσα σε ιδρωμένους δικηγόρους, σε παλίμρες με κερσούς, τραπεζικούς με έλκα, νέες με ψηλά παπούτσια και νεαρούς που φορούν κακή ποιότητα με άμερικάνικα σήματα. Διαβάζω τό «ημέρα». Τη σκότωσε για μία γκαζιέρα. Τριπλό έγκλημα για τό μάτι της άρσίας του κοριοσ. Τους έκαψε όλους. Έκλεψε μία έκκλησία. Οι νάρκες είναι σκεδασμένες νά έκραγούν μάλλε «μυρίσουν» άνθρωπα. Ό κόσμος δέν έ' αποφάγη τον πυρηνικό πόλεμο.

Είς δαλάσεις προέβη ό Γκρήτικο. Ό Νίξον. Ό Μιράνι. Τό Σύμφωνο της Βαρσοβίας είναι ίσχυρότερον παρά ποτέ. Τό ΝΑΤΟ είναι ίσχυρότερον παρά ποτέ. Τό ΣΕΑΤΟ κάνει γυμνάσια.

Τά Β—52 έρριξαν 100.000 τόννους βομβών. Οι Βιεϊκόγκ έρριξαν 50.000 ρουκέτες. Ράσοι σιγαχάινουν Άμερικανούς. Άμερικανοί σιγαχάινουν Ράσους. Ό πρόεδρος Νίξον πάει στα Μόσχα. Τραίνο άνεβαίνει πάνω σ' άλλο τραίνο.

Στη γωνία ένας ταξιάης θρίζει μια γυναίκα. Στο καφενείο, εκατόν είκοσι μοντράχαλοι σούλιάζουν.

— Βάρτιον! Μπήκτον! Σκίστον!

Δέν μ' άρέσει. Άλλά αυτό δέν έχει κομμά σημασία. Άφού δέν έχει σημασία για τους 120 νέους που βρίσκονται έμπρός στην υπεραυτόματα, υπεραύχχρονη, ηλεκτρονική θεά.

Μπαίνω σ' αυτόκίνητό μου. Για τό Άρνόλαιο. Λίγος καιρός άπέμεινε. Σε λίγο οι νόμοι για την ασφάλεια, την ταχύτητα, τη μόλυνση, τό παρκάρισμα, τον θόρυβο, τό πράσινο, τό κόκκινο, έ' άκούμησουν βαριά τό χέριο στοθε άφρους του.

Κ' αυτό, γιατί όπως όλοι έξέρουμε, δέν πρέπει ν' αφήσουμε τ' αυτόκίνητα νά καταστρέφουν τη γη μας.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΒΑΘΑΣ